

ЖЕЛЕЗНИЧАР

ЛИСТ СПОРТСКОГ ДРУШТВА ЖЕЛЕЗНИЧАР • БЕОГРАД

БРОЈ 29 • 30. ЈУН 2005. ГОДИНЕ • БЕОГРАД • ГОДИНА XXXIV

60 ГОДИНА

Наших шездесет година или шест деценија незаборава су нешто лепо што ове године прослављају чланови београдског Железничара. Већ десет година живимо и радимо у другој половини века, а понашамо се као на почетку. Пуни смо елана и ентузијазма са једном једином жељом, а то је да наш Железничар иде напред без заостајања. Препрека има пуно, али ми у Железничару смо на то навикли. Чини ми се да без проблема не би могли ни да живимо и радимо, јер они су нас пратили свих шест деценија. Никада нисмо били миљеници „виших форума“, тако да је свакодневно решавање горућих проблема наш стални задатак.

Једна стара јеврејска пословица каже: „Боље цабе ради-ти, него цабе седети“. У нашем Друштву људи раде стварно цабе, али само ако се мисли на новац. Ми радимо за нешто веће и лепше а то је наш Железничар. Највећа награда је мукотрпни али блистави рад наших десет клубова. Почели смо са шест, догурали смо до осамнаест а сада имамо десет клубова. Радимо на аматерској основи и на то смо поносни. Лако је радити у великим клубовима и друштвима где новац није проблем. Треба радити и стварати у Железничару, где се о сваком утрошеном динару и те како води рачуна.

На спортском плану можемо свима да се похвалимо са нашим успесима. Имали смо појединачне и екипне праваке државе а медаље смо доносили са олимпијада, светских и европских првенстава, медитеранских игара, балканијада као и разних домаћих и међународних турнира. Посебно смо поносни на последња два велика спортска успеха. Одбојкаши су 2003. године на шампионату УСИК-а (Међународни савез железничара спортиста) у француској бањи Виши освојили титулу вице шампиона света за железничаре а наша мачевалка Смиљка Родић крајем прошле године била је десета на Светској ранг листи ФИЕ (Међународна мачевалачка федерација).

И овај јубилеј као и раније прославили смо у великој свечаној сали Железнице Србије. Ту су се нашли сви они који су

годинама бранили плаве боје београдског Железничара и поделили радост шездесетог рођендана са онима који сада бране броје нашег Друштва. Дружити се са легендама нашег спорта као што су рвач Бранко Мартиновић или одбојкаш Сава Гроздановић била је на овој свечаности посебана привилегија младих чланова београдског Железничара. Требали су још неки великани да дођу на ову свечаност али године и болест су учиниле да су нам поздраве упутили преко посредника. За нас и то много значи, јер они су били и остали наше легенде и великани.

Са пуно пажње и поноса сви присутни у сали слушали су историјат како централног Друштва тако и свих клубова београдског Железничара. Посебна радост код свих присутних била је јасно изражена жеља да до краја године у оквиру овог јубилеја београдски Железничар коначно добије велику писану монографију, какву већ одавно заслужује. Изгледа да су се „коцкице сложиле“ и да ћемо коначно добити монографију са којом ћемо се дичити и поносити. Ту би коначно на једном месту од заборава било отргнуто све оне о њему су се радовали чланови београдског Железничара у протеклих шездесет година.

По старом добром обичају и на крају ове свечаности наградили смо наше најверније чланове и пријатељске организације. Наградили смо их онако како то доликује аматерима као што смо ми – плакетама и дипломама. Они који су преко двадесет година непрекидно били чланови нашег Друштва добили су Златне плакете, они са десетогодишњим стажом Дипломе а оне са петогодишњим чланством Захвалнице.

Требало је видети само озарена лица старих чланова нашег Друштва који су из руку председника др Милана Грујића примали Златне плакете. Чини нам се да никада толико пуно позитивне енергије није било као тада на додели ових плакета. Знак да их Друштво није заборавило, да у Железничару још увек знају и мисле о њима, за њих је било нешто величанствено. То је доживљај који вечито остаје урезан у памћење.

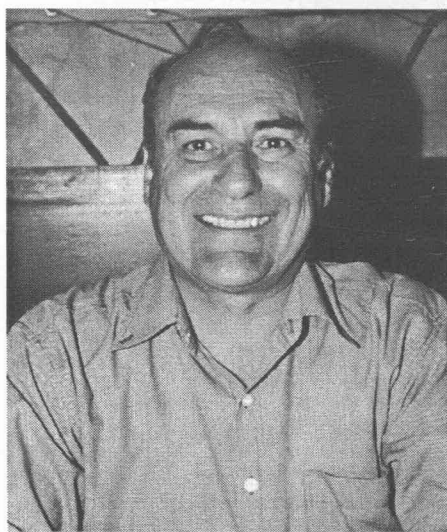

Свечано радно председништво: Др Милан Грујић, председник, Душан Вукић, потпредседник, Снежана Савић, позната и призната мачевалка, Слободан Нешић, генерални секретар и Бранко Мартиновић, рвач са две олимпијске медаље

Др Милан Грујић, председник Спортског друштва ЖЕЛЕЗНИЧАР

НАШИХ ШЕЗДЕСЕТ ГОДИНА

Реферат др Милана Грујића, председника СД Железничар из Београда, на свечаној академији централног Друштва и клубова Железничара, одржаној 2. јуна 2005. године у Великој сали Железница Србије у Београду

Др Милан Грујић

Пре шест деценија или тачније 4. јуна 1945. године група железничара и спортских ентузијаста, уз пуну подршку Синдиката саобраћаја и веза на челу са Тодором Вујасиновићем, оснива Фискултурно друштво Железничар из Београда. За првог председника изабран је народни херој Јоже Борнштар, помоћник министра саобраћаја Демократске Федеративне Југославије.

На дан оснивања одмах је почело са радом 6 клубова и то: Клуб спортских риболоваца, који је основан 1922. године и Фудбалски клуб, који је почео са радом 1924. године. Уз ова два клуба чланови централног Друштва били су Стонотениски клуб, који је основао Анатоли Груђински, радник Железничке станице Београд, Пливачки клуб,

који је основао познати предратни пливачки радник Гајо Булат, Шаховски клуб, кога је основала група радника из Главне дирекције ЈЖ и Железничке станице Београд а најагилнији је био Власта Јовановић, директор Железничког школског центра. Најмасовнији је био Гимнастички клуб, који је одмах по оснивању имао преко 300 чланова. У прво време (све до 1948. године) клубови су имали назив секције. Тек крајем 1949. године добијају назив који и данас носе.

Истог јуна месеца на иницијативу синдикалних радника основан је Одбојкашки клуб, а затим и Атлетски клуб, а главни покретач био је Никола Клеут, који је пре рата био рекордер Југославије у бацању диска. Предратни боксер и радник Ложионице Лазар Џепина, уз помоћ железничара Миодрaга Мелентијевића, основао је Боксерски клуб.

Те 1945. године, када није било скоро никаквих услова за рад како централног Друштва тако ни клубова, први задаци Управе и спортиста било је обезбеђивање друштвених просторија и најнужнијих спортских објеката за развој физичке културе и спорта међу железничарима. Великим разумевањем тадашњих железничких радника и установа Београдског железничког чвора обезбеђене су друштвене просторије у Савској 23 (сада је ту железнички Дом здравља). Одмах затим присутило се изградњи Стадиона за мале спортове у Савској 21 (где се и сада налази), као и фудбалског терена на простору код „Шест топола“ на Сави на месту данашњег Сајма. На истом месту

почела је и изградња железничког купатила и пливачког базе-на. Сви ови објекти, у стилу времена у којем се живело, грађени су добровољним радом железничара чвора Београд.

Идуће 1946. године Влахо Антуновић оснива Планинарску секцију, а железнички службеници Балдо Светличић и Алојз Рован оснивају Смучарску секцију.

На иницијативу „виших форума“ 9. децембра 1946. године одржана је заједничка скупштина Фискултурних друштава Железничар и Бродарац, који су се фузионисали у Фискултурно друштво СИГНАЛ.

Почетком 1947. године Миодраг Несторовић, службеник Железничке станице Земун основао је Куглашки клуб. Група омладинаца железничара и заљубљеника у рукомет, који су се вратили са радне акције оснивају Рукометни клуб, како мушку тако и женску екипу.

На свечани начин 15. јуна 1945. године, уз присуство великог броја железничара, на Сави код „Шест топола“ отворен је новосаграђени пливачки стадион и друштвено купатило. Тек тада се пливачки клуб омасовио и развио свој рад у три подсекције: Пливачка, Ватерполо и Скокови у воду.

Не зна се тачно на чију иницијативу 14. децембра 1947. године Друштво опет мења име и сада се зове ТОРПЕДО. Под овим именом наступали су само 15 дана. „Виши форуми“ нису се сложили са именом Торпедо и на скупштини 29. децембра 1947. године Друштво узима своје старо име ЖЕЛЕЗНИЧАР. Крајем 1948. године Друштво добија данашњи назив

Спортско друштво ЖЕЛЕЗНИЧАР из Београда.

Године 1948. Друштво добија још три нова клуба – кошаркашки, тениски и бициклистички а чланови београдског Железничара учествују на две изузетно важне манифестације. Почетком године у Суботици је одржан Први спортски турнир железничких екипа Југославије, а септембра месеца у Љубљани, у оквиру прославе 100 година железнице у свету, одржана су бројна такмичења железничких екипа из целе земље.

Те 1948. године добијамо првог шампиона. Олга Радић постаје првак Београда, Србије и Југославије у скоку у вис. Исте године добијамо и првог државног рекордера. Пливач Зоран Јовановић постао је омладински рекордер на стази дугој 1.000 метара слободно. На крају године наш стонотениски клуб добија Захвалницу од Фискултурног одбора Београда за плански рад и одличну организацију у пропаганди стоног тениса.

Следећа 1949. година доноси нове успехе. Мушка кошаркашка екипа, после изванредних квалификација улази у Прву савезну лигу. Боксер Стеван Палјић осваја назив првака Југославије у мува категорији, а јуниорке нашег одбојкашког клуба освајају назив екипног првака Југославије.

Године 1950. Марија Темновић-Врзић постаје појединачна првакиња Југославије у стоном тенису, наша женска кошаркашка екипа улази у Прву савезну лигу, а атлетичарка Добрила Богдановић осваја титулу омладинске првакиње Југославије у кросу.

Новембра 1950. године у старој обућарској радњи код Мостара, коју су адаптирали железничари из Ложионице, основан је Рвачки клуб, један од најквалитетнијих клубова нашег Друштва. За протеклих 55 година кроз клуб је прошло преко

4.000 такмичара, преко 200 спортских радника и Клуб је дао 74 репрезентативца. Наших 29 рвача освојило је 87 међународних медаља (од олимпијских, преко светских и европских првенстава, медитеранских игара, балканијада и разних међународних турнира) и преко 350 медаља на савезним такмичењима у нашој земљи. Прваци и шампиони Југославије из нашег Клуба били су Бранко Мартиновић, Петар Цуцић, Мирослав Читаковић, Милутин Рудаковић, Симеон Шутев и Миодраг Веселиновић. Екипни прваци Југославије били су 1960. године.

презентација Југославије освојила је треће место.

Мачевалачки клуб Железничар основан је 25. јануара 1953. године. Данас су они најквалитетнији Клуб Друштва, а истовремено најбољи мачевалачки клуб у држави. За протекле 52 године освојили су 240 титула првака Југославије и СЦГ и 332 шампионске титуле Србије. Укупно њих 29 понело је титуле савезног појединачког првака у мачевању – Тамара Савић-Шотра, Александар Савић, Љубомир Савић, Светлана Вишњић, Смиљка Родић, Александар Васин, Зоран Чанковић, Андреј За-

Минут ћутања за преминуле чланове Друштва у току протеклих 60 година

Јуниорска екипа нашег одбојкашког Клуба 1951. године постала је екипни првак Југославије, а сениорска екипа улази у Прву савезну лигу. Године 1952. атлетичар Љуба Младеновић постаје омладински првак Југославије у скоку с мотком, а исте године на иницијативу нашег шаховског клуба у Ловрану је организована Прва железничка шаховска олимпијада уз учешће 9 репрезентација железничких управа Европе. Целокупну организацију такмичења обавили су чланови нашег шаховског клуба, а Железничка ре-

јец, Данило Николић, Предраг Недић, Јован Рајковић, Зоран Крејовић, Светлана Крејовић, Ранко Вукчевић, Оливера Ђурђић, Владан Нецковић, Ненад Драгићевић, Светлана Кукић, Снежана Савић, Павле Баић, Аида Тајхмајстер, Барија Ербиљи, Славиша Илић, Жарко Бојовић, Жарко Мирковић, Александар Мирковић, Владимир Јудин, Ернест Велч и Вукашин Стошић.

Средином прошлог века наше рукометашице су блистале. Оне су 1954. године освојиле екипну титулу првака Југо-

славије у малом рукомету (тада се играо и велики рукомет). Годину дана касније такође освајају прво место на савезном шампионату, али ово првенство нажалост није имало званични карактер. Из те славне екипе дрес са државним грбом носиле су: Кауза Петровић, Даница Пањевић, Бранка Прелевић, Бранка Кукољ и Милица Глумац.

И рукометаши су имали своје блиставе тренутке. Два пута 1956. и 1957. године играли су у финалу Купа Југославије. Нажалост, нису га освојили, али је зато остала успомена на изванредне наше играче који су носили плави репрезентативни дрес са државним грбом. То су били: браћа Бранко и Слободан Јанчић, Душан Филиповић, Љубиша Марковић, Васа Јаношевић, Душан Анушић и Мики Стевановић.

Први велики ударац Друштво је добило 4. августа 1956. године. Решењем Санитарне управе града Београда изгубили смо све спортске терене и објекте код „Шест топола“ због изградње Сајмишта. Неки клубови су се тада угасили и само захваљујући великом ентузијазму

спортских радника железничара Друштво је опстало.

Запажен успех направила је екипа атлетичара београдског Железничара 1958. године на Међународном кросу железничара Европе. Наша екипа у саставу Вукмировић, Павићевић и Николић освојила је прво место.

Прву велику медаљу освојио је Бранко Мартиновић 1959. године у Истанбулу, када је у рвању грчко-римском стилу узео сребрну медаљу на Балканијади. Са Балканијада донео је 6 медаља (по 3 златне и сребрне), са Медитеранских игара 1 златну, са Европског шампионата 1 бронзану, са Светског првенства 1 бронзану и 2 олимпијске медаље - сребрну из Рима 1960. и бронзану из Токија 1964.

Први већи успех наши фудбалери постигли су 1960. године када освајају Куп ослобођења Београда, а исте године наши рвачи постају екипни шампиони Југославије. Одбојкаши су 1964. године постали такође екипни шампиони Југославије.

Један од оснивача и тренер Одбојкашког клуба Сава Гроздановић 1965. године добија Октобарску награду града Бео-

града. Истовремено је изабран за савезног селектора мушке репрезентације Југославије.

Наш боксер Драган Станкић 1967. године освојио је велики трофеј - Омладинску Златну рукавицу.

Те 1967. године после 17 година успешног рад наш рвачки клуб губи салу за тренинг. Сала је срушена због изградње моста Газела. Тада почиње пад нашег трофејног клуба и потуцање од једне до друге сале.

Најтужнији део историје нашег Друштва десио се 1969. године када је због изградње Железничког здравственог центра судским решењем Друштво исељено из својих просторија у Савској 23. У тој надчовечанској борби људи који су волели Железничар успели су да га спасу од распада. Одржали су га у животу и он је као птица феникс из пепела почео да се придиже. Железничари спортски ентузијастички успели су да на окупу одрже највећи број клубова нашег Друштва.

Велики догађај десио се 30. септембра 1972. године. Тада из штампе изашао први број информативног листа „Железничар“, који је писао а и сада пише о свим нашим клубовима и Друштву. Те новине уствари су писана историја нашег Друштва.

Исте те 1972. године, 23. септембра, основан је Савез друштава и клубова ЖТП Београд. У тој асоцијацији наше Друштво било је једно од најактивнијих.

У склопу времена у коме смо живели 24. априла 1973. године основан је актив Савеза комуниста Спортског друштва Железничар.

За наше Друштво значајна је била 1974. година. Тада је на Бара Венеције, где се налази наш фудбалски терен, почела адаптација старе Ложионице колосека 0,76 у просторије за наше рваче и фудбалере. Исте

Хор ЖКУД „Бранко Цветковић“, песмама је отворио прославу нашег јубилеја

године у Љубљани су одржане Прве радничко-спортске игре железничара Југославије, а највећи део репрезентације ЖТП Београд чинили су активни чланови једног од клубова нашег Друштва. Јован Радовић, Драгољуб Симеуновић, Василије Јаносевић и Љубомир Савић добили су висока друштвена одликовања.

Година 1975. била је значајна по томе што је у Друштву обновљен рад два клуба, и то кошаркашког и стонотениског. Иницијатива за ову акцију дошла је од младих железничара Београдског железничког чвора.

Такође у духу времена у коме смо живели 1976. године потписан је Самоуправни споразум о удруживању спортских клубова Железничар у Спортско друштво Железничар из Београда, а затим одржана и прва Скупштина Друштва по делегатском систему. У част Дана железничара Југославије потписана је Повеља о братимљењу риболвачких клубова Железничар из Београда и Локомотиве из Загреба.

У Скопју 1979. године одржана је централна прослава Дана железничара Југославије. Наш мачевалачки клуб добио је Петнаестоаприлску награду ЗЈЖ, а исто признање 1983. на Ријеци добило је централно Друштво.

Године 1981. почела је реализација изградње Рекреативног центра Спортско-риболовног клуба на Сави код Макиша. Прва фаза завршена је 1985. године, а трећи и последњи вагон стигао је 1990. године.

У Босанском Новом 1984. године Зоран Тодоровић постао је железнички првак Југославије у стоном тенису, а исте године редакција „Железничких новина“ (лист железничара Југославије) прогласила је наш мачевалачки клуб за најбољи железнички клуб у земљи. Исто признање наши мачеваоци освојили су и 1986. године.

Легенда Бранко Мартиновић примио је златну плакету

На турниру за Светски куп жена у борби мачем који је 1989. године одржан у Цириху (Швајцарска) прво место освојила је наша чланица Тамара Савић.

Душан Вукић, главни и одговорни уредник нашег листа „Железничар“ добио је 1989. године „Мајску награду Србије“, као најбољи спортски новинар у нашој Републици. Исти наш ентузијаста 2002. године добио је „Награду за животно дело“ од Удружења спортских новинара Југославије.

Наши фудбалери 1991. године постигли су још један велики успех. Постали су победници Купа Југославије у фудбалу за подручје Београда.

На иницијативу нашег Друштва 4. децембра 1993. године у Београду је основана Заједница железничких спортских клубова Србије, у којој је данас учлањено 155 клубова из 33 спортске гране и 34 места широм наше Републике.

На предлог београдског Железничара 1995. године Заједница железничких спортских клубова Србије прихватила се покровитељства Купа железничких екипа Србије у спортском риболову. Ми смо били домаћини 1995, 1999. и 2002. године, а 2003. у Зрењанину били смо најбољи.

Исте 1995. године поводом пола века централног Друштва београдски Железничар добио је Златну плакету Заједнице железничких спортских клубова Србије, а у Железничком музеју отворена је изложба под називом „Спорт у Београдском железничком чвору“. Највећи део изложбе посвећен је успесима и трофејима чланова наших клубова.

Највећи успех наш мачевалачки клуб постигао је 1996. године на Купу европских шампиона у мачевању у Хајденхајму (Немачка) где је Железничар у конкуренцији 32 првака својих земаља освојио 9. место. На ранг листи „Пруге“ (листа железничара Србије) и Заједнице железничких спортских клубова Србије прво место код екипа освојио је МК Железничар, а код појединаца Тамара Савић.

За девет година постојања Фудбалског купа железничких екипа Србије, у организацији Заједнице железничких спортских клубова Србије, наши фудбалери пет пута су освајали велики прелазни пехар и то 1997, 2000, 2001, 2002. и 2004. године. Велике шансе имају да га и ове године освоје по шести пут.

У духу новог Закона о спорту Републике Србије наше Друштво и клубови извршили су трансформацију 1997. године. Исте године од Заједнице железничких спортских клубова Србије Златне плакете добили су СРК Железничар за 75 година успешног рада и Милорад Павићевић, спортски директор нашег фудбалског клуба.

Године 1998. на Кадетској балканијади у мачевању у Атини Данило Николић освојио је златну медаљу, а исто признање освојио је 1999. у Варни. Злато је освојио 2000. у Истанбулу на јуниорској Балканијади у мачевању.

Од 1998. године централно Друштво сваке године септембра месеца у част Дана железничара Југославије организује за активне железничаре и железничарке Београдског железничког чвора турнире у малом фудбалу, шаху и пикаду.

Највећи успех наши фудбалери постигли су 1999. У години када су прославили 75. рођендан ушли су Другу савезну лигу, добили од Заједнице железничких спортских клубова Србије Златну плакету као и Маринко Тувић, генерални секретар нашег фудбалског клуба.

У оквиру припрема за Олимпијске игре у Сиднеју 2000. године наша најбоља мачевалка Тамара Савић победила је на изборном турниру Европске зоне у Јеревану у конкуренцији 19 такмичарки из 19 земаља. На Олимпијади Тамара се пласирала међу 20 најбољих мачевалки света.

У 21. век београдски Железничар ушао је са још једном лепом традицијом. Сваке године 4. јуна на дан оснивања централног Друштва наши спортисти славе своју крсну славу - Свети Јован Владимир. Тога дана један од спортских радника је са супругом домаћин славе, а истовремено се додељују и шест „Златних знакова Железничара“ и то у категоријама најбољих спортиста, тренера, спортских радника, легенди, пријатеља Друштва и радних организација које су највише помогле развоју Железничара. Традиција траје и за два дана по пети пут прославићемо у нашим просторијама крсну славу.

Од 2001. године Заједница железничких спортских клубова Србије организује Куп железничких екипа Србије у стоном тенису. Београдски Железничар

на том првом турниру у Суботици освојио је друго место из прволигаша Спартакa.

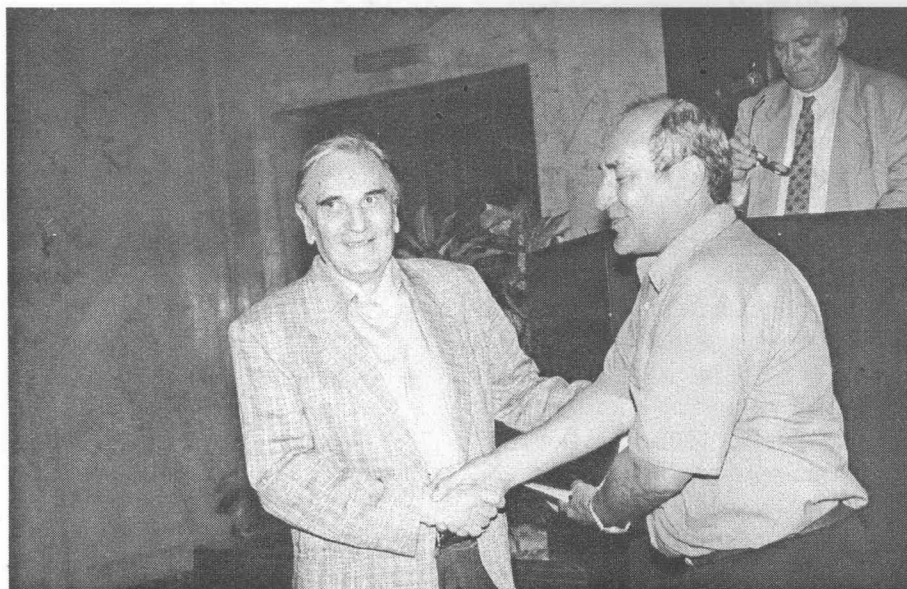
Наше Друштво је 2003. године издало књигу „Мачевање у Југославијама 1928-2002.“ аутора Душана Вукића. Ова књига је почетна база за било које проучавање мачевања као спорта на овим нашим просторима.

Одбојкаши београдског Железничара 2003. године постигли су највећи успех у својој историји. Као железничка репрезентација Југославије у Вишију (Француска) освојили су друго место и сребрну медаљу на шампионату железничара света у одбојци за мушкарце. Титула вице-шампиона света за железничаре оцењена је у свим спортским форумима наше земље као велики успех.

Почетком ове 2005. године наша јуниорка Смиљка Родић постигла је невиђени успех. Захваљујући изванредним резултатима на међународном плану заузела је 10. место на Светској ранг листи ФИЕ (Међународна мачевалачка федерација) у конкуренцији преко 300 најбољих мачевалки света.

Ево, ово су неки од успеха чланова нашег Друштва за протеклих 60 година. Ако буде средстава до краја године планирамо да издамо јубиларну монографију, где би детаљно били описани сви наши успеси за протеклих шест деценија.

На крају да кажемо и то да данас у Спортском друштву Железничар из Београда живи и ради десет клубова. Десети Карате клуб примили смо пре месец дана у окриље нашег Друштва. На савезном нивоу такмиче се мачеваоци, рвачи, спортски риболовци и каратисти, одбојкаши су чланови Прве Б савезне лиге, фудбалери и рукометаши су чланови српских лига, а шахисти, стонотенисери и кошаркаши надмећу се на нивоу нашег главног града.

Сава Гроздановић, оснивач одбојкашког клуба прима признање за свој дугогодишњи рад.

НАГРАЂЕНИ И ПОХВАЉЕНИ

Поводом 60 година живота и рада Спортског друштва ЖЕЛЕЗНИЧАР из Београда додељена су признања истакнутим спортистима, спортским радницима, радним и друштвеним организацијама за вишегодишњи рад, сарадњу и развој спорта на железници. На свечаности одржаној 2. јуна 2005. године додељено је 91 ЗЛАТНА ПЛАКЕТА, 61 ДИПЛОМА и 23 ЗАХВАЛНИЦЕ

ЗЛАТНЕ ПЛАКЕТЕ

Председници Друштва

Ђурађ Мајсторовић, Давид Војновић, Душан Вукић, Петар Анђелковић, Драгослав Мијатовић, Ненад Станисављевић, Небојша Бакић и др Милан Грујић

Генерални секретари Друштва

Томислав Радосављевић и Слободан Нешић

Спортско друштво - заслужни појединци

Рајко Митић, Борислав Станковић, Бранко Мартиновић, Снежана Савић, Стеван Палјић, Богољуб Чизмовић, Божица Радивојевић, Тихомир Вујиновић, Петар Јоковић, Милорад Павићевић, Зоран Чанковић, Горан Чанковић, Јован Мамула, Иван Мијатовић, др Бранка Николић и Миодраг Станковић

Спортско друштво - радне и друштвене организације

Железнице Србије, Заједница Југословенских железница, Заједница железничких спортских клубова Србије, Завод за здравствену заштиту железничара Србије, ЖЕЛНИД, ЖЕЛТУРИСТ, ЦИП, Железнички музеј, Саобраћајни институт "Кирило Савић", ЖКУД "Бранко Цветковић", Секретаријат за спорт и омладину града Београда, Секретаријат за физичку културу града Београда и Савез спортова Савски Венац

Клуб спортских риболоваца

Божидар Грујић, Андрија Нешковић, Јован Бојић, Чеда Николић, Драган Обрадовић, Милан Иванић, Велибор Раденковић, Бранислав Станојевић, Радисав Упчев и Драган Милојевић

Фудбалски клуб

Братислав Ранковић и Милован Симеуновић

Стонотениски клуб

Душан Османагић, Бора Поповић, Никола Уверић, Драган Апостоловић, Владан Мицковић и Слободан Кокир

Шаховски клуб

Драган Лисавац, Ратомир Пушкаревић и Марјан Лукиновић

Одбојкашки клуб

Сава Гроздановић, Лазар Гроздановић, Љубомир Аћимовић, Душан Богдановић, Љубомир Бојић, Слободан Драгићевић, Зоран Николић, Бранислав Булатовић и Драгољуб Милошевић

Рукометни клуб

Александар Гачић, Рукометни савез Србије, Рукометни савез Београда, "Мона" д.о.о. Београд и "Уником интернационале" Београд

Кошаркашки клуб

др Зоран Кривокапић и Буда Часар

Рвачки клуб

Љубиша Стојковић, Предраг Миљковић, Ненад Лаловић, Милош Лаловић, Зоран Петковић и СРЦ "25. мај" Београд

Мачевалачки клуб

Владан Нецковић, Зоран Мартић, Жарко Бојовић, Бранко Бојовић, Дејан Стевовић и Бранимир Васић

Спортске рекреације

"Пруга", "Спортски журнал" и "Спорт"

ДИПЛОМЕ

Спортско друштво

Властимир Станковић, Миле Плескић, Љубомир Суботић и Михаило Наумовић

Клуб спортских риболоваца

Љуба Наумовић, Дубравка Илић, Слободан Ристић, Милан Антић, Ђорђе Масаловић, Миладен Илић, Слободан Манојловић, Милан Радмановић, Бранислав Петровић, Милан Недељковић, Милица Хорван, Зоран Секулић, Ђура Станојевић, Анђелка Дудуковић, Константин Матић и Драган Јаковљевић

Фудбалски клуб

Раде Јовановић

Стонотениски клуб

Видоје Јеличић, Милорад Совиљ, Горан Јефтић и Слободан МИЛАНОВИЋ

Шаховски клуб

Драгослав Крђић, Душан Радуловић, Милорад Касалица и Томислав Рашковић

Одбојкашки клуб

Миленко Трновановић, Велибор Зрнић, Мате Пилић, Срђан Стефановић, Мирослав Узелац, Никола Рогановић, Ненад Милетић, Светозар Лукић, Душан Драгићевић, Дујо Јурак, Мирко Марковић, Владимир Шкундрић, Драган Витасовић, Милош Аћимовић, Милош Михајловић и Борис Бичков

Рукометни клуб

Ђорђе Момировић, Урош Момировић, Новак Бацетић, Михајло Обрадовић и Никола Јанковић

Рвачки клуб

Милош Наумовски, Милош Марјановић, Иван Благојевић, Никола Ранковић, Милош Вуковић, Душан Вуковић, Саша Косијер, Рвачки савез Београда и Рвачки савез Србије

Мачевалачки клуб

Смиљка Родић и Јован Рајковић

ЗАХВАЛНИЦЕ

Клуб спортских риболоваца

Миодраг Ристић и Александар Васиљевић

Фудбалски клуб

Владимир Живковић, Божидар Константиновић и Горјан Лалић

Одбојкашких клуб

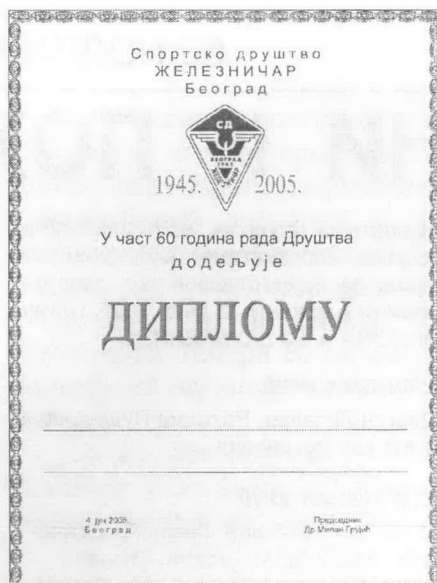
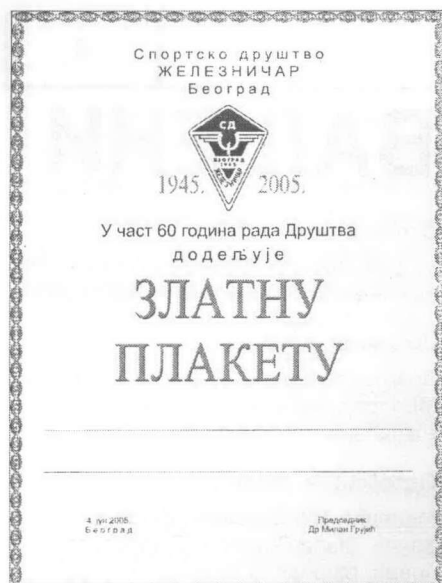
Одбојкашки савез Београда, Одбојкашки савез Србије, Одбојкашки савез Србије и Црне Горе, Удружење одбојкашких клубова савезних лига, "Интел" Београд, Спортски центар Торлак и Спортски центар Дрил

Рукометни клуб

Милош Сандић, Миодраг Милетић, Лазар Вукас, Душан Савић, Снежана Јанковић "Florida Bel" д.о.о. Београд, "Nort Ameriken" д.о.о. и "Vento" Београд

Рвачки клуб

Дамјан Ђорђевић, Душан Ђорђевић и Урош Ђурчић

ДВАДЕСЕТИ ПРЕДСЕДНИК ДРУШТВА

НОВА УПРАВА ЦЕНТРАЛНОГ ДРУШТВА

УПРАВНИ ОДБОР

У Београду је 26. априла 2005. године одржана Скупштина Спортског друштва ЖЕЛЕЗНИЧАР из наше главног града. У првом делу рада Скупштине извешена је измена Статута СД Железничар. После ових измена у Друштво као де-

сети равноправни члан примљен је Карате клубу Железничар. Такође је измењен и број чланова Управног одбора централног Друштва. Сада Управни одбор броји до 13 чланова и у случају да код гласања буде нерешено, глас председника је тај који одлучује.

За новог председника свих клубова београдског Железничара предложен је др Милан Грујић, помоћник генералног директора "Железнице Србије" за економске послове, што је једногласно прихваћено. Др Милан Грујић је познати и признати спортски радник и у једном периоду био је и члан Председништва централног Друштва. Као дугогодишњи Члан Управног одбора Заједнице железничких спортских клубова Србије, прошле године је на изборној скупштини једногласно прихваћен предлог да он буде на челу наше највеће железничке спортске асоцијације. Избор др Милана Грујића прихваћен је од свих клубова нашег Друштва са жељом да Железничар и даље буде једно од најбољих друштава у нашег главног граду

председник Друштва

Др Милан ГРУЈИЋ, помоћник генералног директора "Железнице Србије" за економске послове

Потпредседник Друштва

Душан ВУКИЋ, генерални секретар Заједнице железничких спортских клубова Србије

Генерални секретар Друштва

Слободан НЕШИЋ, досадашњи генерални секретар Друштва

Представници клубова

Константин МАТИЋ (спортски риболов)
Зоран БУНДАЛО (фудбал)
Слободан КОКИР (стони тенис)
Марјан ЛУКИНОВИЋ (шах)
Ненад СТАНИСАВЉЕВИЋ (одбојка)
Александар ГАЧИЋ (рукомет)
Никола ДОКМАНОВИЋ (кошарка)
Зоран ПЕТКОВИЋ (рвање)
Горан ЧАНКОВИЋ (мачевање)
Ненад ДУЧИЋ (карате)

НАДЗОРНИ ОДБОР

Председник

- Слободан ДРАГИЋЕВИЋ, представник Одбојкашког клуба

Чланови

- Драган РАКИЋ, представник фудбалског клуба

- Жељко СЕРДАР, представник рвачког клуба

ОДБОРИ И КОМИСИЈЕ

Одбор за такмичење и спортски развој

- председник Слободан НЕШИЋ, чланови Ненад ГАЧИЋ и Миша СОВИЉ

Одбор за маркетинг и спортске објекте

- председник Миле ПЛЕСКИЋ, чланови Душан РАДУЛОВИЋ и Стева ПРВАНОВ

Комисија за економска, финансијска и инвестициона питања

- председник Ненад СТАНИСАВЉЕВИЋ, чланови Милан ВУКОВИЋ и Драган ЧИВОВИЋ

Комисија за организациона и кадровска питања

- председник Милош САНДИЋ, чланови Иван МИЈАТОВИЋ и Горан ИВАНОВИЋ

Комисија за међународну сарадњу

- председник Душан ВУКИЋ, чланови Срђан ДРАГОВИЋ и Петар ЈОШИЋ

Комисија за информисање и пропаганду

- председник Богољуб ЧИЗМОВИЋ, чланови Милорад НИКОЛИЋ и Љубомир ЧАВИЋ

Стална арбитража по потреби

- председник Петар ЈОКОВИЋ, чланови Драган ПЕТРОВИЋ и Небојша УСКОКОВИЋ